Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 5 december 2013 *

”Begäran om förhandsavgörande — Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna — Förordningarna (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 och (EG, Euratom) nr 723/2004 — EU-tjänstemän — Pensionsrättigheter som förvärvats inom ramen för ett nationellt system — Överföring till unionens pensionssystem — Beräkningsmetod — Begreppet kapitalvärdet för pensionsrättigheterna”

I mål C-166/12,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Krajský soud v Praze (Republiken Tjeckien) genom beslut av den 27 mars 2012, som inkom till domstolen den 3 april 2012, i målet

Radek Časta

mot

Česká správa sociálního zabezpečení,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász (referent), A. Rosas, D. Šváby och C. Vajda,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: handläggaren M. Aleksejev,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 mars 2013,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Radek Časta, som företräder sig själv,

— Česká správa sociálního zabezpečení, genom J. Laumannová, advokátka,

— Tjeckiens regering, genom M. Smolek och D. Hadroušek, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom D. Martin och P. Němečková, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 27 juni 2013 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: tjeckiska

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 11.2 i bilaga VIII till rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 39), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 (EUT L 124, s. 1) (nedan kallad tjänsteföreskrifterna) samt tolkningen av artikel 4.3 FEU.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Radek Časta och Česká správa sociálního zabezpečení (tjeckisk socialförsäkringsmyndighet) (nedan kallad ČSSZ) avseende beräkningen av det belopp som motsvarar de pensionsrättigheter som Radek Časta har förvärvat inom ramen för det nationella pensionssystemet och som, för hans räkning, kan överföras till unionens pensionssystem.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 571/92 av den 2 mars 1992 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (EGT L 62, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 165), har följande lydelse:

”Följande skall gälla för en tjänsteman som tillträder en tjänst i gemenskaperna efter att ha

— lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation, eller

— bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare:

Tjänstemannen skall då han anställs ha rätt att få antingen det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för den avgångspension han är berättigad till på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet inbetald till gemenskaperna.

…”

4 I dess lydelse enligt förordning nr 723/2004 föreskrivs följande i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna:

”Följande skall gälla för en tjänsteman som tillträder en tjänst i unionen efter att ha

— lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation, eller

— bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare:

Tjänstemannen skall när han blir fast anställd, men innan han blir berättigad till avgångspension enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, ha rätt att få kapitalvärdet, uppräknat per dagen för överföringen, för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet, inbetalt till unionen.

I så fall skall den institution där tjänstemannen tjänstgör, med hänsyn till hans grundlön och ålder och växelkursen på dagen för begäran om överföringen, genom allmänna genomförandebestämmelser fastställa det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas honom i unionens pensionssystem för den tidigare tjänstgöringsperioden på grundval av det överförda kapitalbeloppet, efter avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

Tjänstemannen får bara utnyttja denna möjlighet en gång per medlemsstat och pensionsfond.”

5 I artikel 6 i kommissionens beslut av den 28 april 2004 om allmänna genomförandebestämmelser för artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna (*Administrativa meddelanden* nr 60-2004 av den 9 juni 2004), föreskrivs följande:

”Varje belopp som ska överföras och belasta den pensionskassa till vilken den anställde var ansluten ska intygas utgöra det uppdaterade kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som förvärvats före tillträdet av en tjänst i gemenskaperna eller, om den anställde lämnat in en ansökan enligt artikel 11.3 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, före återinträdet i tjänst.

Det belopp som ska överföras ska motsvara hela detta kapital. Det kan motsvara rättigheter som förvärvats genom tjänstgöringsperioder vid flera förvaltningar eller organisationer eller flera verksamheter som anställd eller egenföretagare.”

Tjeckisk rätt

6 Enligt 3-5 §§ i lag nr 589/1992 om socialförsäkringsavgifter och bidrag till statens sysselsättningspolitik, i ändrad lydelse, ska både arbetsgivaren och den anställde göra inbetalningar till det tjeckiska pensionsförsäkringssystemet. Pensionsavgifterna för arbetsgivarna uppgick till 19,5 procent av värderingsunderlaget mellan åren 1996 och 2003 och uppgår sedan år 2004 till 21,5 procent. Värderingsunderlaget för dessa avgifter motsvarade summan av värderingsunderlaget för arbetsgivarens samtliga anställda. Under denna period uppgick pensionsavgifterna för de anställda till 6,5 procent av värderingsunderlaget.

7 Av 33–36 §§ i lag nr 155/1995 om pensionsförsäkring, i ändrad lydelse, (nedan kallad lag nr 155/1995) följer att beloppet för ålderspension är summan av ett grundbelopp, vilket är detsamma för alla som ansöker om ålderspension, och ett variabelt belopp, som fastställs med beaktande av den totala pensionsperiod som sökanden kan tillgodoräkna sig och storleken av beräkningsunderlaget för den anställde.

8 I 34 § 1 i nämnda lag föreskrivs att det variabla beloppet för varje helt år i försäkringsperioden uppgår till 1,5 procent av beräkningsunderlaget per månad. I försäkringsperiodens längd inkluderas, med upp till 80 procent, perioder under vilka den försäkrade som regel inte uppbär någon ersättning som kan beaktas (”perioder som jämställs med försäkringsperioder”). Exempel på sådana perioder är perioder under vilka den försäkrade är föräldraledig eller studerar.

9 Enligt 15 § i lag nr 155/1995 fastställs beräkningsunderlaget med hjälp av arbetstagarens personliga värderingsunderlag. Enligt 16 § i samma lag motsvarar nämnda värderingsunderlag den indexerade genomsnittliga månadslönen, på grundval av vilken inbetalningar till pensionsförsäkringssystemet ska göras, under hela försäkringsperioden, varvid endast de senaste 30 åren beaktas. För ett personligt värderingsunderlag som är lägre än eller motsvarar 10 000 tjeckiska kronor (CZK) utgörs beräkningsunderlaget av det personliga värderingsunderlaget. Summor, på upp till 24 800 CZK, som överskrider denna gräns inkluderas till 30 procent i beräkningsunderlaget och summor som överskrider denna andra gräns inkluderas till 10 procent i detta underlag.

10 Perioder som jämställs med försäkringsperioder medräknas i försäkringsperioden. Vid beräkningen av det personliga värderingsunderlaget dras så kallade undantagna perioder – vilka huvudsakligen motsvarar perioder som jämställs med försäkringsperioder – av från den berörda perioden.

11 Enligt 105a § 1 och 4 i lag nr 155/1995, vilken syftar till att genomföra bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna, har försäkringstagare som blir tjänstemän eller får annan typ av anställning i gemenskaperna och som lämnat en anställning i Republiken Tjeckien rätt att få de pensionsrättigheter som förvärvats i Republiken Tjeckien överförda till gemenskapernas pensionssystem under förutsättning att ingen tjeckisk ålderspension har betalats ut. ”Med pensionsrättigheter avses det … penningbelopp som uttrycks som det försäkringstekniska värdet med hänsyn till fullgjorda försäkringsperioder och värderingsunderlaget”.

12 Regeringsförordning nr 587/2006 om närmare bestämmelser för ömsesidig överföring av pensionsrättigheter till och från gemenskapernas pensionssystem (nedan kallad regeringsförordning nr 587/2006) innehåller tydliga bestämmelser om överföring av pensionsrättigheter för en tjeckisk tjänsteman som har fått anställning inom gemenskaperna. 2 § i nämnda regeringsförordning innehåller bestämmelser för beräkning av det belopp som ska överföras såsom pension som har förvärvats i Republiken Tjeckien:

”1) Det penningbelopp som motsvarar den pensionsrättighet som har förvärvats i Republiken Tjeckien och som ska överföras beräknas genom att enhetsvärdet av den uppskjutna pensionen multipliceras med summan av det förväntade variabla beloppet av ålderspensionen och en proportionell andel av grundbeloppet för ålderspensionen.

2) Det förväntade variabla beloppet av ålderspensionen beräknas enligt den metod som anges i 34 § 1 i lagen om pensionsförsäkring. Försäkringsperioden och beräkningsunderlaget fastställs vid det avgörande datumet. Med det avgörande datumet avses det datum då ansökan om överföring till den behöriga gemenskapsinstitutionen görs. … Vid fastställandet av det personliga värderingsunderlaget anses en period under vilken den aktuella personen varit ansluten till gemenskapernas pensionssystem utgöra en undantagen period. …

3) Den proportionella andelen av grundbeloppet för ålderspension beräknas genom att det grundbelopp för ålderspension som gäller vid det avgörande datumet multipliceras med längden av den försäkringsperiod som vid detta datum fullgjorts i det tjeckiska pensionsförsäkringssystemet, ställd i proportion till den totala längden av de försäkringsperioder som vid detta datum fullgjorts i det tjeckiska pensionsförsäkringssystemet och den period som löper från detta datum och till det datum då den som söker om överföring av pensionsrättigheter … når pensionsåldern enligt de bestämmelser som är tillämpliga det avgörande datumet. …

4) Enhetsvärdet av den uppskjutna pensionen beror på sökandens ålder vid det avgörande datumet …, de tabeller över dödlighet som är gällande vid detta datum och 70 procent av det vid detta datum gällande värdet av den maximala tekniska räntesats som fastställts i en rättsregel vilken särskilt avser försäkringen. …

5) Vid fastställandet av enhetsvärdet för den uppskjutna pensionen ska arbetsmarknads- och socialministeriets livslängdstabeller användas. Dessa tabeller är desamma för män och kvinnor och fastställs alltid för perioder om fem på varandra följande kalenderår.

6) Det penningbelopp som beräknats med tillämpning av punkterna 1-5 ökas med ett belopp som fastställs på grundval av räntesatsen på det penningbelopp som beräknats med tillämpning av punkterna 1-5 för perioden från det avgörande datumet till dagen för överföringen av penningbeloppet … till kontot för Europeiska gemenskapernas pensionssystem. …”

13 Bilagan till regeringsförordning nr 587/2006 innehåller formeln för beräkning av enhetsvärdet för den uppskjutna pensionen. Den maximala tekniska räntesatsen fastställs i 12 § 1 första meningen i regeringsförordning nr 434/2009 i förhållande till den genomsnittliga avkastningen på statsobligationer.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14 Radek Časta är tjänsteman vid Europeiska kommissionen. Innan han tillträdde sin tjänst vid kommissionen den 1 december 2006 var han ansluten till det tjeckiska ålderspensionssystemet till vilket inbetalningar för hans räkning hade gjorts.

15 Den 28 november 2008 ansökte Radek Časta, med stöd av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, om överföring av de pensionsrättigheter som han hade förvärvat i Republiken Tjeckien.

16 Denna ansökan översändes till ČSSZ som den 8 februari 2011 antog ett beslut om överföring av 523 584 CZK. Beloppet hade beräknats med tillämpning av nationella bestämmelser. Detta belopp utgjorde mindre än hälften av summan av de inbetalningar som hade gjorts för Radek Častas räkning till det tjeckiska pensionssystemet fram till detta datum.

17 Radek Časta begärde omprövning av detta beslut. Enligt honom strider den beräkningsmetod som föreskrivs i de tjeckiska bestämmelserna mot bestämmelserna i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna jämförd med artikel 4.3 FEU. Radek Časta anförde att det belopp som ska överföras bör motsvara summan av de gjorda inbetalningarna, eller rent av överstiga denna summa. Radek Časta gjorde också gällande att likabehandlingsprincipen hade åsidosatts. Han bestred dessutom den omständigheten att myndigheten vid beräkningen av hans pensionsrättigheter inte hade beaktat den period under vilken han hade gjort inbetalningar till unionens pensionssystem.

18 ČSSZ vidhöll vid omprövning den 10 maj 2011 sitt tidigare beslut. Den 12 maj 2011 väckte Radek Časta talan om ogiltigförklaring av det sistnämnda beslutet vid Krajský soud v Praze (regional domstol i Prag).

19 Mot denna bakgrund beslutade Krajský soud v Praze att vilandeförklara målet och begära att EU-domstolen meddelar ett förhandsavgörande beträffande följande frågor:

”1) Hur ska uttrycket ”kapitalvärdet … för … pensionsrättigheter” i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna tolkas? Omfattar detta uttryck ett värde på pensionsrättigheter som fastställts såväl i form av ett försäkringstekniskt värde som i form av ett schablonmässigt återköpsvärde i den mening som avses i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, i dess lydelse före ikraftträdandet av förordning nr 723/2004, eller ska det anses avse endast en av dessa former? Om så inte är fallet, hur skiljer sig uttrycket ”kapitalvärdet för pensionsrättigheter” från dessa former?

2. Utgör artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna jämförd med artikel 4.3 FEU hinder mot tillämpning av den beräkningsmetod för pensionsrättigheter som föreskrivs i punkt 1 i 105a § i lag nr 155/1995 om pensionsförsäkring och i regeringsförordning nr 587/2006? Är det i detta hänseende relevant att denna beräkningsmetod i ett enskilt fall innebär att de pensionsrättigheter som omfattas av erbjudandet om överföring till unionens pensionssystem fastställs till ett belopp som inte ens uppgår till hälften av det belopp som tjänstemannen har inbetalt till det nationella pensionssystemet?

3. Ska EU-domstolens dom av den 16 december 2004 i mål C-293/03, My (REG 2004, s. I-12013) tolkas så, att det personliga värderingsunderlaget, vid beräkningen av värdet av de pensionsrättigheter som ska överföras till unionens pensionssystem med hjälp av en försäkringsteknisk metod baserad på försäkringsperioden, även måste omfatta den period under vilken EU-tjänstemannen, före det att ansökan om överföring av pensionsrättigheter ingavs, redan har deltagit i unionens pensionssystem?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

20 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska tolkas så, att en medlemsstat kan fastställa kapitalvärdet för pensionsrättigheterna genom det beräknade försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet, vilka föreskrevs i denna bestämmelse i tjänsteföreskrifterna innan den ändrades genom förordning nr 723/2004, eller om endast en av dessa metoder kan tillämpas.

21 I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, i dess lydelse enligt förordning nr 571/92 innan den ändrades genom förordning nr 723/2004, föreskrevs att en tjänsteman som tillträder en tjänst i gemenskaperna efter att ha lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation, eller efter att ha bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare, då han anställs har rätt att få antingen det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för den avgångspension han är berättigad till på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet inbetald till gemenskaperna.

22 Denna bestämmelse erbjöd medlemsstaterna ett alternativ vad avser uppfyllandet av skyldigheten att anta de nationella bestämmelser som krävs för att säkerställa att tjänstemän vid institutionerna har möjlighet att överföra pensionsrättigheter till gemenskapens pensionssystem. Medlemsstaterna är inte skyldiga att erbjuda tjänstemännen en möjlighet att välja mellan en överföring av det beräknade försäkringstekniska värdet och av det schablonmässiga återköpsvärdet, och de kan därmed välja att använda en av dessa båda beräkningsmetoder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 1987 i mål 315/85, kommissionen mot Luxemburg, REG 1987, s. 5391, punkterna 20–22).

23 Denna valfrihet för medlemsstaterna utökades genom ändringen av tjänsteföreskrifterna genom förordning nr 723/2004. Efter denna ändring föreskriver nämnda artikel 11.2 i bilaga VIII att en tjänsteman, när han eller hon blir fast anställd vid gemenskaperna men innan han eller hon blir berättigad till avgångspension enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, ska ha rätt att få kapitalvärdet, uppräknat per dagen för överföringen, för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet, inbetalt till gemenskapens pensionssystem.

24 Genom att hädanefter endast använda uttrycket ”kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som han förvärvat”, har unionslagstiftaren gett medlemsstaterna rätt att välja metod för att fastställa det penningbelopp som ska överföras till unionens pensionssystem i den mån som detta belopp faktiskt representerar de pensionsrättigheter som den berörda tjänstemannen förvärvat på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet.

25 Medlemsstaterna kan följaktligen antingen tillämpa metoden avseende ”det beräknade försäkringstekniska värdet” – genom vilken det aktuella värdet av den framtida eventuella pension som ska utbetalas beräknas, en summa som vanligtvis minskas för att ta hänsyn till att utbetalningen sker i förskott och risken för att förmånstagaren avlider före förfallodagen – eller metoden avseende ”det schablonmässiga återköpsvärdet” – enligt vilken detta värde erhålls genom att addera de

inbetalningar som har gjorts av den försäkrade och dennes arbetsgivare, på vilka belopp ränta kan påföras (se, vad avser dessa beräkningsmetoder, domen av den 18 mars 1982 i mål 212/81, Bodson, REG 1982, s. 1019, punkterna 7 och 8) – eller alternativt någon annan metod.

26 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska tolkas så, att en medlemsstat kan fastställa kapitalvärdet för pensionsrättigheterna genom att använda metoden för det beräknade försäkringstekniska värdet, metoden för det schablonmässiga återköpsvärdet eller någon annan metod, i den mån som det belopp som ska överföras faktiskt representerar de pensionsrättigheter som den berörda tjänstemannen förvärvat på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet.

Den andra frågan

27 Den nationella domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att de utgör hinder mot tillämpning av en sådan metod för beräkning av kapitalvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats i det nationella pensionssystemet på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet såsom den som definieras i de tjeckiska bestämmelserna, och om svaret på denna fråga påverkas av att nämnda metod innebär att det kapitalvärde som ska överföras till unionens pensionssystem fastställs till en nivå som inte ens motsvarar hälften av de inbetalningar som tjänstemannen och dennes tidigare arbetsgivare har gjort till det nationella pensionssystemet.

28 För att säkerställa samordningen av de nationella pensionssystemen och unionens pensionssystem ska två på varandra följande transaktioner genomföras. Den andra av dessa transaktioner består i att konvertera kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella systemet, vilka ska beaktas i unionens pensionssystem, i antal tjänsteår. Denna konvertering utförs av unionens institutioner i enlighet med de allmänna genomförandebestämmelser för nämnda artikel 11 som fastställts av dessa institutioner. Konverteringen regleras i unionsrätten.

29 Med avseende på den första transaktionen har däremot den nationella myndigheten med ansvar för det pensionssystem som den berörda tillhörde innan han eller hon började arbeta för unionen ensam behörighet. Genom denna transaktion fastställs kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella systemet enligt de tillämpliga bestämmelserna i den berörda medlemsstaten (se dom av den 9 november 1989 i de förenade målen 75/88, 146/88 och 147/88, Bonazzi-Bertottilli m.fl. mot kommissionen, REG 1989, s. 3599, punkt 17).

30 Vad avser de olika nationella bestämmelserna ska det noteras att unionslagstiftarens syfte med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna inte var att harmonisera diverse nationella bestämmelser på området för pensioner, vilka utmärks av stora skillnader och av att de är mycket komplicerade (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Luxemburg, punkt 21). För övrigt följer det av artiklarna 48 FEUF och 153.4 FEUF, såsom generaladvokaten också har anfört i punkt 43 i förslaget till avgörande, att medlemsstaterna enligt unionsrätten har rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för social trygghet.

31 Av detta följer att medlemsstaterna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när de antar nationella bestämmelser för att genomföra artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

32 Detta gäller särskilt medlemsstaternas metod för fastställande av kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella systemet och som ska beaktas i unionens pensionssystem. Denna metod ska likväl fastställas i enlighet med de principer och bestämmelser som reglerar medlemsstaternas pensionssystem.

33 Rent allmänt har medlemsstaterna bland annat möjlighet att införa ett pensionssystem genom kapitalisering i vilket den utbetalda ålderspensionen är proportionerlig i förhållande till inbetalningarna eller, tvärtom, ett system som grundar sig på en viss solidaritetsnivå, i vilket de pensioner som betalas ut inom ramen för systemet inte nödvändigtvis är proportionerliga i förhållande till inbetalningarna.

34 Av beslutet om hänskjutande följer att i det här aktuella nationella pensionssystemet beräknas de pensioner som pensionärerna har rätt till med tillämpning av en formel som beaktar den sammanlagda period under vilken inbetalningar till åldersförsäkringen har gjorts och inkomstens storlek. Den vikt som den sistnämnda faktorn tillmäts är emellertid starkt degressiv. Detta innebär att en högre inkomst visserligen leder till en högre pension, men att inkomster som överstiger en viss nivå enbart beaktas i begränsad omfattning.

35 I ett sådant system med ett starkt inslag av solidarisk fördelning, är det uppenbart att kapitalvärdet för de förvärvade pensionsrättigheterna inte till fullo motsvarar de inbetalningar som arbetsgivaren och den anställde gjort till den anställdes åldersförsäkring.

36 Om beräkningen av kapitalvärdet för pensionsrättigheterna logiskt följer av naturen av samt principerna och de gällande bestämmelserna för ett pensionssystem som är i kraft i en medlemsstat, kan man utgå från att denna beräkningsmetod är förenlig med unionsrätten. Det är endast om metoderna för kapitalvärdesberäkningen avviker, till avsevärd fördel eller nackdel för tjänstemannen, från principerna och bestämmelserna för det nationella pensionssystemet som det föreligger en risk för att den berörda medlemsstatens bestämmelser utgör ett hinder för den fria rörlighet för arbetstagare som garanteras i artikel 45 FEUF eller strider mot de skyldigheter som föreskrivs i artikel 4.3 FEU.

37 Det ska dels erinras om att en EU-tjänsteman enligt domstolens fasta praxis anses vara en migrerande arbetstagare (se domen i det ovannämnda målet My, punkt 37 och där angiven rättspraxis, samt av den 16 februari 2006 i mål C-185/04, Öberg, REG 2006, s. I-1453, punkt 12, och av den 4 juli 2013 i mål C-233/12, Gardella, punkt 25), dels att medlemsstaternas skyldighet att möjliggöra en överföring till unionens pensionssystem av pensionsrättigheter som tjänstemän förvärvat på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet och att fastställa en beräkningsmetod för detta ändamål omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.3 FEU (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 1997 i mål C-52/96, kommissionen mot Spanien, REG 1997, s. I-4637, punkt 9).

38 De nationella bestämmelser som är aktuella här, såsom de beskrivs i punkterna 11 och 12 ovan, förefaller inte avvika från principerna och reglerna för det nationella pensionssystemet. Icke desto mindre ankommer det på den nationella domstolen att kontrollera huruvida detta verkligen är fallet, särskilt när en sökande framlägger trovärdiga indicier för att så inte är fallet, samt att kontrollera, när de nationella bestämmelserna medger att pensionsrättigheter överförs till ett annat nationellt system eller till en internationell organisation, huruvida beräkningen av det belopp som ska överföras till unionens pensionssystem inte är ofördelaktig i förhållande till beräkningen av det belopp som ska överföras till andra sådana system. Enbart den omständigheten att den tillämpade beräkningsmetoden resulterar i en summa som utgör mindre än hälften av summan av de inbetalningar som tjänstemannen och hans tidigare arbetsgivare har gjort till det nationella pensionssystemet utgör inte i sig ett sådant indicium. Det följer inte heller av de handlingar som har ingetts till EU-domstolen att de nationella bestämmelserna medger att pensionsrättigheter överförs till ett annat nationellt eller internationellt system.

39 En tjänsteman som begär att pensionsrättigheter som har förvärvats i en medlemsstats pensionssystem ska överföras till unionens pensionssystem kan inte heller med framgång göra gällande att vederbörande har utsatts för otillåten diskriminering i förhållande till EU-tjänstemän från andra medlemsstater till följd av att en annan metod använts för att beräkna kapitalvärdet. I ett sådant fall följer särbehandlingen nämligen av medlemsstaternas behörighet att utforma sina pensionssystem och deras utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende.

40 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot tillämpning av en sådan metod för beräkning av kapitalvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats tidigare såsom den som definieras i de tjeckiska bestämmelserna, även om nämnda metod innebär att det kapitalvärde som ska överföras till unionens pensionssystem fastställs till en nivå som inte ens motsvarar hälften av de inbetalningar som tjänstemannen och dennes tidigare arbetsgivare har gjort till det nationella pensionssystemet.

Den tredje frågan

41 Den nationella domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att man vid beräkningen av kapitalvärdet för tidigare förvärvade pensionsrättigheter som ska överföras till unionens pensionssystem ska beakta den period under vilken tjänstemannen redan har deltagit i unionens pensionssystem.

42 Vad avser domen i det ovannämnda målet My, som den nationella domstolen hänvisat till i den tredje frågan, ska det erinras om följande. I punkt 49 i denna dom fastställde EU-domstolen att artikel 4.3 FEU, i förening med tjänsteföreskrifterna, utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken det vid bedömningen av rätten till förtida ålderspension enligt det nationella systemet inte är tillåtet att beakta anställningstid som en unionsmedborgare har fullgjort vid en unionsinstitution.

43 Det ovannämnda målet My rörde beaktandet av anställningsperioder vid unionens institutioner vid bedömningen av rätten till förtida ålderspension enligt det nationella pensionssystemet. I det här aktuella målet har Radek Časta emellertid, vid den nationella domstolen, begärt att den berörda medlemsstaten ska beakta anställningstid som han fullgjort såsom tjänsteman vid kommissionen vid fastställandet av det belopp som ska överföras från det nationella pensionssystemet till unionens pensionssystem.

44 Med beaktande av att omständigheterna i det ovannämnda målet My skiljer sig från omständigheterna i det här aktuella målet, saknar domen i det ovannämnda målet My relevans för svaret på den tredje frågan.

45 Av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna framgår också tydligt att de pensionsrättigheter som en tjänsteman får föra över till unionens pensionssystem från det pensionssystem som är i kraft i en medlemsstat enbart utgörs av pensionsrättigheter som har förvärvats på grundval av tjänstgöring eller verksamhet som utövats innan vederbörande tillträdde sin tjänst inom unionen.

46 Denna bestämmelse preciseras för övrigt i kommissionens beslut av den 28 april 2004 om allmänna genomförandebestämmelser för artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna. I artikel 6 första stycket i detta beslut föreskrivs att ”varje belopp som ska överföras och belasta den pensionskassa till vilken den anställde var ansluten intygas utgöra det uppdaterade kapitalvärdet för de pensionsrättigheter som förvärvats före tillträdet av en tjänst i gemenskaperna”.

47 Mot denna bakgrund ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att man vid beräkningen av kapitalvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats i det nationella pensionssystemet och som ska överföras till unionens pensionssystem inte ska beakta den period under vilken tjänstemannen redan har deltagit i unionens pensionssystem.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) **Artikel 11.2 i bilaga VIII till rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004, ska tolkas så, att en medlemsstat kan fastställa kapitalvärdet för pensionsrättigheterna genom att använda metoden för det beräknade försäkringstekniska värdet, metoden för det schablonmässiga återköpsvärdet eller någon annan metod, i den mån som det belopp som ska överföras faktiskt representerar de pensionsrättigheter som den berörda tjänstemannen förvärvat på grundval av tidigare tjänstgöring eller verksamhet.**

2) **Artikel 11.2 i bilaga VIII till förordning nr 259/68, i dess lydelse enligt förordning nr 723/2004, och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot tillämpning av en sådan metod för beräkning av kapitalvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats tidigare såsom den som definieras i de tjeckiska bestämmelserna, även om nämnda metod innebär att det kapitalvärde som ska överföras till unionens pensionssystem fastställs till en nivå som inte ens motsvarar hälften av de inbetalningar som tjänstemannen och dennes tidigare arbetsgivare har gjort till det nationella pensionssystemet.**

3) **Artikel 11.2 i bilaga VIII till förordning nr 259/68, i dess lydelse enligt förordning nr 723/2004, och artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att man vid beräkningen av kapitalvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats i det nationella pensionssystemet och som ska överföras till unionens pensionssystem inte ska beakta den period under vilken tjänstemannen redan har deltagit i unionens pensionssystem.**

Underskrifter